

Конкурсна робота

на тему:

*Чому мене приваблює професія
соціального працівника?*

*Виконала учениця 11-Б класу Монастирищенської
середньої школи № 1
м. Монастирища
вул. Чапаєва 1/1
Монастирищенського району
Черкаської області
19100
Савченко Ольга Валеріївна*

Монастирище 2004р.

Чому мене приваблює професія соціального працівника?

В останні роки в нашій державі широко розповсюдилась професія соціального працівника. Але так, як наша країна ще досить молода і у певних галузях не досить розвинута так і робота соціального працівника ще не досягла потрібного рівня, як у більшості розвинутих країнах (СІЛА, Франції, Німеччині, Англії та інших). Але головним досягненням є те, що молодь цікавиться соціальними проблемами людства і хоче вкласти часточку своєї допомоги. Адже кожна людина мріє про краще життя, хорошу роботу, сім'ю. Як кожна людина я мрію про краще, забезпечене, процвітаюче майбутнє своєї Батьківщини і своє власне. Цього року переді мною постало найважливіше питання на даному етапі мого життя: що мене чекає у майбутньому? І чого я хочу досягти у своєму житті? Добре оцінюючи свої сили я зрозуміла, що можу принести користь не лише собі, а й своїй країні. Я вирішила, що моє життя буде присвячене на допомогу людям. І в цьому мені допоможе здобуття професії соціального працівника, адже саме ця професія базується на роботі з людьми, на вирішенні їхніх проблем, наданні матеріальної і психологічної допомоги. Тому, що по законам природи сильніший повинен допомагати слабшим. Адже саме на допомозі, взаємопорозумінні, любові тримається світ, який буде змінюватися в кращу або гіршу сторону, все залежить від нас.

Більшість людей у більшості випадків забезпечують своє життя особистими зусиллями, але є меншість, яка чи з причини негативних наслідків політичного, економічного, соціального планування, дискримінації, чи через вроджені дефекти, дериважацію протягом дитинства, катастрофи, шок від втрати близьких, звільнення з роботи втрачають впевненість і потребують допомоги, і роль соціального

працівника полягає у наданні такої допомоги. На мій погляд людина, яка вирішила стати соціальним працівником повинна мати щире серце, відкриту душу, велике терпіння, бути справедливою у відношенні до інших людей, бути об'єктивною, бути гуманістом. Адже саме гуманізм визнає людину, як найвищу цінність і захищає гідність, права, свободи, і всебічний розвиток особистості.

Соціальна робота, як професійна діяльність допомагає індивідам, чи групам і спільнотам, щодо підтримки і покращення можливостей їх соціального функціонування і розвиток необхідних для цього умов у нашому суспільстві. Ми повинні знати, що з соціальними проблемами люди стикаються кожний день і велика кількість просто психологічно не в змозі впоратися з цими проблемами самостійно, тому вони звертаються до соціальних працівників, які сумлінно виконують свої обов'язки на засадах таких принципів:

1. Кожна людина цінна для суспільства своєю унікальністю, яку необхідно враховувати і поважати.
2. Кожна людина має право на самореалізацію, яка не призводить до порушення подібних прав інших людей.
3. Соціальний працівник зобов'язаний всі свої знання і навички спрямовувати на надання допомоги окремим людям, групам, спільнотам у їхньому розвитку, а також на розв'язання конфліктів між особою і суспільством.
4. Соціальний працівник надає допомогу кожному, хто звертається до нього за допомогою і порадою без будь-якої дискримінації на підставі статі, віку, фізичних і розумових недоліків, кольору шкіри, соціальної і расової належності, віросповідання, мови, політичних поглядів, сексуальної орієнтації.
5. Соціальний працівник дотримується принципу особистої

недоторканості, конфіденційності та відповідального використання інформації у своїй роботі.

6. Діяльність соціального працівника базується на засадах взаємодії партнерського співробітництва і передбачає двосторонню відповідальність за вирішення проблеми клієнта.
7. Соціальна робота несумісна з прямим чи опосередкованим примусом клієнтів до будь-яких дій, навіть на користь клієнта.
8. Соціальний працівник не повинен підтримувати у будь-якій формі окремих осіб, групи, політичні сили чи владні структури, які завдають шкоди своїм громадянам використовуючи тероризм, насилля, жорстокість.
9. Соціальний працівник здійснює етично виправдані дії, дотримуючись міжнародних етичних стандартів соціальних працівників, Декларації прав людини ООН та Професійно-етичного кодексу соціального працівника України.

Кожний соціальний працівник повинен допомагати людям використовувати і розвивати їхні особисті можливості вирішувати проблеми. Адже, щоб надати кваліфіковану допомогу, соціальний працівник повинен вміти визначати проблему, потім спланувати план роботи з клієнтом. Потрібно вміти вести бесіду і правильно подавати інформацію. У роботі з людиною повинні фігурувати такі цінності: прагматизм, компетентність, повага, щирість. Непотрібно забувати, що справжню професійну допомогу може надати той, хто піклується про добробут інших людей. Той хто може бути відкритим, чесним, незлим, мати вміння працювати з людьми, а не для них. На мій погляд найперспективнішим підходом до вирішення проблем клієнта є гуманістичний підхід, який почав розвиватися в 50-60р.р. Започаткував

цей рух А. Маслоу. Він зорієнтував нас на вивчення цінних орієнтацій та смислом життєвих проблем особистості. Гуманістичний підхід у мультидисциплінарній роботі підвищує впевненість, в гуманістів не має специфічних методів дослідження. Одними з головних тез гуманістичного підходу, які виклав Беренсон є:

1. Ми можемо зрозуміти людину тільки відносно з стосунками інших людей.
2. Наш основний неспокій у житті пов'язаний із втратою когось або самотністю.
3. Почуття провини - це наслідок того, що ми не можемо досягти творчого життя.
4. Тільки людина є відповідальною за свої дії і рішення.
5. Головна мета соціальної роботи - це допомогти людині прийняти свободу і діяти відповідно до цього принципу.

Кожна людина повинна знати, що може отримати допомогу в інституціях, резиденціях, в дома, на вулиці, в офісі, в організаціях. Сьогодні однією із найважливіших допомог є надання допомоги безпритульним дітям, які на жаль часто відмовляються від неї. Обділені материнською любов'ю, батьківською опікою, вони стають неврівноваженими, ненавидять все і всіх. І уже в 7-Ю років стають на злочинну дорогу життя, що закінчується в кращому випадку виправною колонією для підлітків, а в гіршому діти страждають від психологічних травм. Вони знаходять своє спасіння в наркотичних засобах, алкоголю. Допомога такій дитині потребує часу, витримки, любові, розуміння і найголовніше встановлення довірливих відносин. Непотрібно й забувати, що дуже важливо навчитися вести розмову з дітьми „ на рівних ”, коли діти вільно висловлюють свої погляди, бажання та беруть активну роль в прийнятті рішень відносно

свого життя. Отже, вуличний соціальний працівник повинен дотримуватись у своїй роботі:

- Рівного ставлення до дітей
- Не підривати довіри
- Поважати бажання дитини
- Зберігати таємниці дітей
- Бути чесним

Отож, людина, якій потрібна допомога може спокійно, не боячись звертатись до кваліфікованих спеціалістів які завжди раді надати допомогу.

Хочеться вірити, що моя мрія стане реальністю і я зможу допомагати людям вирішувати їхні проблеми. Навчуся вести добрі стосунки з людиною, зможу надати людині можливість вирішувати по-своєму, але при цьому брати участь у цьому вирішенні. Зумію підходити до людини з персональним підходом, а також отримаю вміння „читати” людину, отримаю знання законодавчої бази. Адже у кожної людини, у її житті повинно здійснитись хоч одне, але найзаповітніше бажання, моя головна мрія: стати соціальним працівником, допомагати людям, реалізуватись у цьому складному, але все ж прекрасному світі. Хочеться вірити, що моя мрія збудеться і я зможу виконати свою місію у цьому житті. Адже однією із найбільших радостей у житті є слово: „дякую”. І я надіюся, що у своєму житті буду чути слово „дякую” дуже часто, що зможу допомагати всім, хто потребує допомоги. Тому, що на мій погляд, не має нічого кращого за улюблену роботу яку ти любиш, поважаєш і просто хочеш працювати.